

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 27 mars 2024
(OR. en)

8145/24
PV CONS 15
AG 63

UTKAST TILL PROTOKOLL
EUROPEISKA UNIONENS RÅD
(allmänna frågor)
19 mars 2024

1. Godkännande av dagordningen

Rådet godkände dagordningen i dokument 7809/24.

2. Godkännande av A-punkterna

7806/24

a) Icke lagstiftande verksamhet

Rådet antog alla A-punkter i dokumentet ovan, inbegripet alla språkliga COR- och REV-dokument som hade lagts fram för antagande. Uttalanden till dessa punkter återfinns i addendumet.

b) Lagstiftning (offentlig överläggning i enlighet med artikel 16.8 i fördraget om Europeiska unionen)

7808/24

Allmänna frågor

1. Domstolens stadga

Antagande av lagstiftningsakten
godkänt av Coreper II den 13 mars 2024

 7296/24 + ADD 1
PE-CONS 85/23
JUR
COUR

Rådet godkände Europaparlamentets ståndpunkt vid första behandlingen, och den föreslagna akten antogs i enlighet med artikel 294.4 och 294.15 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (rättslig grund: artiklarna 256.3 och 281 andra stycket i EUF-fördraget). Ett uttalande till denna punkt återfinns i bilagan.

Rättsliga och inrikes frågor

2. Direktivet mot strategiska rättsprocesser för att hindra offentlig debatt (direktivet mot munkavleprocesser)

Antagande av lagstiftningsakten
godkänt av Coreper II den 13 mars 2024

  7298/24 + ADD 1
PE-CONS 88/23
JUSTICIV

Rådet godkände Europaparlamentets ståndpunkt vid första behandlingen, och den föreslagna akten antogs i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, varvid Ungern röstade emot (rättslig grund: artikel 81.2 f i EUF-fördraget). I enlighet med de relevanta protokoll som är fogade till fördragen deltog Danmark inte i omröstningen. Uttalanden till denna punkt återfinns i bilagan.

Ekonomiska och finansiella frågor

3. **Rådets ståndpunkt om förslaget till ändringsbudget nr 1 till Europeiska unionens allmänna budget 2024: ändringar av 2024 års budget som krävs på grund av revideringen av den fleråriga budgetramen** **SC** 7381/24
7382/24
7102/24
FIN

Antagande

Godkännande av en skrivelse

godkänt av Coreper II den 13 mars 2024

Rådet antog sin ståndpunkt om förslaget till ändringsbudget nr 1/2024 (rättslig grund: artikel 314 i EUF-fördraget och artikel 106a i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen).

Icke lagstiftande verksamhet

3. Förberedelser inför Europeiska rådets möte den 21–22 mars 2024: slutsatser 6087/24 + COR 1

Diskussion

4. Den europeiska planeringsterminen
- a) Sammanfattande rapport om rådets bidrag till den europeiska planeringsterminen 2024 6690/1/24 REV 1
- Diskussion*
- b) Uppdaterad färdplan för den europeiska planeringsterminen 2024 14716/1/23 REV 1
- Föredragning av ordförandeskapet*
- c) Rekommendation om den ekonomiska politiken i euroområdet 2024 5025/24
5026/24
- Översändande till Europeiska rådet*

5.	Europas framtid <i>Diskussion</i>	7313/24
6.	Övriga frågor	
a)	Rådets förordning om ändring av förordning nr 1 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen <i>Information från Spanien</i>	7468/2/24 REV 2
b)	Rättsstatsprincipen i Polen <i>Information från Polen</i>	7358/24
c)	Val i kandidatländerna <i>Information från Tyskland</i>	7437/24
d)	Framtiden för EU:s inre marknad <i>Information från Österrike</i>	7674/24
e)	Rysslands angrepp mot Ukraina <i>Information från Litauen</i>	7878/24
f)	Ensidiga restriktiva åtgärder av Förenade kungariket på fiskeområdet <i>Information från Frankrike</i>	7872/24

Uttalanden till A-punkterna om lagstiftande verksamhet i dok. 7808/24**Domstolens stadga****Till A-punkt 1:***Antagande av lagstiftningsakten***UTTALANDE FRÅN ÖSTERRIKE, CYPERN, FRANKRIKE, GREKLAND, ITALIEN
OCH MALTA**

”Vi har länge stött den av domstolen framlagda reformen av stadgan, vars huvudsakliga syfte var att göra det möjligt att överföra vissa begäranden om förhandsavgörande till tribunalen och att utvidga filtreringsmekanismen till att omfatta nya mål. Även om vi har uttryckt tvivel om de förslag som senast lagts fram av Europaparlamentet är vi redo att inte invända mot den slutliga kompromisstext som nåddes som ett resultat av de fyrpartsförhandlingar som förts av ordförandeskapet.

Vi vill dock fästa uppmärksamheten på det ändringsförslag om öppenhet som infördes i den slutliga kompromisstexten. Detta ändringsförslag innebär att ett sista stycke läggs till i artikel 23 i stadgan, där det föreskrivs att rättegångshandlingar i förberedande förfaranden ska offentliggöras på eget initiativ efter det att målet har avslutats, såvida inte en berörd part invänder mot att dess skriftliga inlagor offentliggörs. Man enades om denna förändring på Europaparlamentets begäran, utan Corepers mandat och den hade inget direkt samband med syftet med domstolens förslag.

1. Bestämmelsen ger upphov till farhågor och innebär risker som måste begränsas.

Vi önskar påpeka att tillhandahållandet av fri åtkomst på internet till de handlingar parterna åberopar i ett rättsligt förfarande saknar grund i fördragen och utgör ett betydande avsteg från flera medlemsstaters rättstraditioner, där den juridiska ordningen för rättsliga förfaranden under århundradena har utvecklats till en processuell rit som måste kännetecknas av att de handlingar parterna åberopar i ett mål är konfidentiella, även om de i vissa fall läggs fram vid offentlig förhandling i domstol. Som bekant återspeglar detta parternas grundläggande behov av att kunna konfrontera varandra och kommunicera med domaren på ett fullständigt fritt och öppet sätt samt behovet att skydda parterna själva och deras affärsinformation och affärshemligheter.

Ur denna synvinkel anser vi att den standard för öppenhet som planeras för förhandsavgöranden inte i sig är reproducerbar för medlemsstaternas nationella rättssystem. Eftersom offentliggörande på internet av de rättsliga handlingar parterna åberopar i ett mål inte i sig krävs enligt principerna om god rättsskipning eller rättsstatsprincipen, kan det inte betraktas som en EU-standard för öppenhet som ska tillämpas internt av EU:s medlemsstater.

Med tanke på att EU-rätten utgör en viktig modell för andra rättssystem när det gäller skydd av personuppgifter (även på grund av EU-domstolens rättspraxis om de grundläggande rättigheterna och om tolkningen av den allmänna dataskyddsförordningen) anser vi dessutom att domstolen bör tillämpa högsta möjliga skyddsnivå för känsliga uppgifter och känslig information när den beslutar vilka delar av handlingarna som bör döljas och vilka som bör offentliggöras.

Slutligen vill vi påpeka att förfarandet med begäran om förhandsavgörande endast är ett prejudiciellt skede i rättsliga förfaranden som inleds i en medlemsstats nationella rättsordning och som sedan fortsätter vid en nationell domstol efter EU-domstolens förhandsavgörande.

2. I detta hänseende anser vi att vissa förtydliganden av kompromissen krävs och att de uttryckligen återspeglas.

Vi tar del av skrivelsen från domstolens ordförande om vissa klargöranden om öppenhet. Vi noterar att den slutliga kompromissen om öppenhet, mot bakgrund av den tolkning som domstolens ordförande framfört, ska förstås som att den inte innebär något krav på att beslutet att invända mot handlingarna ska motiveras och att detta beslut inte kan överklagas. Vi noterar också åtagandet från domstolens ordförande att uttryckligen föreskriva dessa två garantier i den föreslagna ändringen av domstolens och tribunalens arbetsordning, som han snart kommer att lägga fram för rådet för godkännande.

Trots dessa viktiga garantier vill vi framhålla två särskilda punkter.

För det första vill vi, när det gäller tidpunkten för offentliggörandet, försäkra oss om att domstolen, efter att ha hört parterna och deras juridiska ombud, måste anpassa sig till behoven i målet och förfarandet vid den nationella domstolen. Följaktligen ska skriftliga inlagor inte automatiskt offentliggöras på internet, med öppen åtkomst; en bedömning från fall till fall är att föredra med beaktande av huvudförfarandet – dvs. det nationella förfarandet – som pågår. Det är dessutom nödvändigt att domstolen beaktar eventuell vägledning från den nationella domstolen om möjligheten att inte offentliggöra vissa uppgifter i målet.

För det andra, vad gäller rätten att invända, konstaterar vi att denna bestämmelse måste vara utformad på ett sådant sätt att dess ändamålsenliga verkan säkerställs, och att detta nödvändigtvis innebär att, om en part invänder, måste all text i de handlingar de övriga parterna åberopat i målet, som innehåller information eller hänvisningar till innehållet i den invändande partens handlingar maskeras. I annat fall riskerar den berörda partens invändning att förlora sin ändamålsenliga verkan och själva kärnan i rätten att göra invändningar skulle allvarligt äventyras.”

Direktivet mot strategiska rättsprocesser för att hindra offentlig debatt (direktivet mot munkavleprocesser)

Till A-punkt 2:

Antagande av lagstiftningsakten

UTTALANDE FRÅN ESTLAND

”Estland stöder direktivets syfte, som är att skydda yttrandefriheten och de fria medierna, genom att ge journalister, människorättsförsvare och andra personer mot vilka uppenbart ogrundade eller otillbörliga anspråk mot deltagande i den offentliga debatten har lämnats in vissa ytterligare garantier i civilrättsliga förfaranden, när de står upp för sina rättigheter. Vi anser dock att det är nödvändigt att uttrycka följande farhågor när det gäller tillämpningen av direktivet.

Till att börja med finns det inga kända problem med munkavleprocesser i Estland. Även om vi har förståelse för att det kan finnas svårigheter med munkavleprocesser på annat håll kan vi se risken för att direktivet i vårt fall kommer att begränsa tillgången till rättslig prövning och sannolikt påverka civilrättsliga förfaranden mer generellt. Svarandena kan nämligen ansöka om de nya åtgärderna även om ingen talan har väckts mot dem. Eftersom vi inte känner till några problem med munkavleprocesser i våra domstolar kommer ansökningar som gäller munkavleprocesser sannolikt att kunna göras lättvindigt, även i legitima förfaranden. Därför kommer de nya åtgärderna sannolikt att belasta domstolarna.

Dessutom måste det beaktas att det kanske inte är lätt att avgöra om det rör sig om en munkavleprocess eller inte. Innan domstolen har möjlighet att avgöra sakfrågan kan det förekomma förfaranden på flera domstolsnivåer som gäller frågan om huruvida det rör sig om en munkavleprocess varvid käranden bör bli föremål för sanktioner, eller om käranden utövar sin rätt att vända sig till domstol för att skydda sina rättigheter. Direktivet gör det mer riskabelt än tidigare att väcka talan vid domstol. Vi anser att rädslan för att väcka talan vid domstol för att skydda en persons rättigheter i sig skulle hindra tillgången till rättslig prövning.

Dessutom är vi bekymrade över skyldigheten att skyndsamt behandla ansökningar om ersättning för rättegångskostnader, påföljder och andra lämpliga åtgärder såsom skadestånd och offentliggörande av domstolsbeslut (artikel 5a.2). Enligt estnisk lag är ett av syftena med civilrättsliga förfaranden att garantera att domstolarna handlägger civilrättsliga mål inom rimlig tid. I varje skede av förfarandet vidtar domstolen åtgärder för att hjälpa parterna att lämna in sina fullständiga yttranden i rätt tid och underlätta handläggning av målet på så kort tid som möjligt. Domstolsförfarandena i Estland hör till de snabbaste i EU.

Samtidigt har vi inget påskyndat förfarande för de rättsmedel som avses i artikel 5a.2. Att skapa ett sådant påskyndat förfarande skulle också vara rättsligt problematiskt och överensstämelsen med konstitutionen skulle kunna ifrågasättas. Om vi till exempel skulle behöva tillåta ett påskyndat förfarande för skador som orsakats av munkavleprocesser skulle det skapa ojämlik behandling av brottsoffer som har lidit utomobligatorisk skada på andra rättsliga grunder (t.ex. skada som orsakats av brott, hälsoskada, skada orsakad av kroppsskada). Dessutom kan vi inte tillhandahålla påskyndade förfaranden för alla ärenden, eftersom de rättsliga resurserna är begränsade och ett påskyndat förfarande skulle ske på bekostnad av andra förfaranden.

Estland vill därför tolka artikel 5a.2 på ett sådant sätt att den inte tvingar oss att inrätta ett påskyndat förfarande eftersom de skyldigheter som föreskrivs i den bestämmelsen redan är uppfyllda enligt ovan.”

UTTALANDE FRÅN UNGERN

”Ungern erkänner och främjar jämställdhet mellan kvinnor och män i enlighet med Ungerns grundlag, Europeiska unionens primärrätt, principer och värden och de åtaganden och principer som följer av internationell rätt. Jämställdhet mellan kvinnor och män stadfästs i Europeiska unionens fördrag som ett grundläggande värde. I enlighet med detta och med nationell lagstiftning tolkar Ungern begreppet jämställdhet mellan kvinnor och män som att ge kvinnor och män lika chanser och möjligheter. I enlighet med detta och med sin nationella lagstiftning tolkar Ungern begreppet ”genus” som ”biologiskt kön” och begreppet ”jämställdhet” som ”jämställdhet mellan kvinnor och män” i Europaparlamentets och rådets direktiv om skydd för personer som deltar i den offentliga debatten mot uppenbart ogrundade rättsprocesser och rättegångsmissbruk (strategiska rättsprocesser för att hindra offentlig debatt).”
